

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem
ve věci

žalobce: L. M., narozen X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem,
sídlem Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2022, č. j.
KUUK/166476/2022/DS/FD,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2022, č. j. KUUK/166476/2022/DS/FD, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem (dále jen „magistrát“) ze dne 27. 4. 2022 (*v napadeném rozhodnutí označeno datem vydání 28. 4. 2022, pozn. soudu*), č. j. MMUL/OPA/ODN/132313/2022/KabM. Tímto rozhodnutím magistrát uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 9. 4. 2021 v čase 12:02 hodin, na dálnici D8 ve směru jízdy na Spolkovou republiku Německo v úseku mezi km 84,5 a 85 v tunelu Panenská při řízení motorového vozidla tovární značky Volvo, registrační značky X, s návěsem tovární značky Kässbohrer Supertrans, registrační značky X, (dále jen „souprava“) nerespektoval svislé dopravní značení č. B22a „Zákaz předjíždění pro nákladní automobily“ a předjížděl jiné nákladní vozidlo v místě, kde je to místní úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno. Žalobce se zároveň domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že dokazování nebylo provedeno řádně a v dostatečném rozsahu, v čemž spatřoval nedostatečně zjištěný stav věci ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Byl přesvědčen, že byla porušena „zákonná procesní ustanovení a celá řada práv obviněného, garantovaná Listinou a Úmluvou“. Žalobce měl za to, že z videozáznamu označeného jako 2021_0409_105942_159F_2021-04-09-11-02-40 je v čase 11:02:33 patrné levé směrové světlo vozidla, není však zřejmé, v jaké vzájemné pozici se dvě vozidla nacházela, a nelze tedy vyhodnotit výchozí pozici manévru, dobu jízdy tohoto vozidla v levém jízdním pruhu, ani případnou skutečnost, zda předjížděné (objížděné) vozidlo jelo, nebo stálo v důsledku poruchy. Zdůraznil, že pokud nelze nějakou skutečnost postavit najisto, je třeba postupovat v souladu se zásadou *in dubio pro reo*. Žalobce dále vyjádřil pochybnost nad totožností vozidla zachyceného kamerou a jím řízené soupravy, když na videozáznamu označeném jako 2021_0409_110241_161F_2021-04-09-11-05-38 se v čase 11:02:53 předjíždějící vozidlo ztrácí z kamerového záznamu, přičemž v čase 11:03:16 je poprvé vidět pohled na vozidlo později zastavené policií, čímž vznikl časový úsek 23 vteřin umožňující třetímu vozidlu předjet jak soupravu žalobce, tak vozidlo jedoucí za ním. Žalobce tedy tvrdil, že nebyl řidičem vozidla zachyceného při předjíždění, neboť se v tunelu nacházelo ještě třetí vozidlo. Magistrát si měl proto opatřit i kamerové záznamy správce tunelu. Žalobce také namítal ukončení zákazu předjíždění křižovatkou nacházející se mezi posledním dopravním značením č. B22a umístěným za exitem 80 před přemostěním s pozemní komunikací č. 528.
3. Podle žalobce se magistrát omezil pouze na popis předjížděcího manévru, aniž by uvedl, v jakém místě se svislé dopravní značení zakládající zákaz předjíždění nachází a od jakého místa tento zákaz platí a kde končí. Žalobce byl přesvědčen, že z obsahu protokolu o ústním jednání ze dne 7. 7. 2021 není zřejmé, jakým způsobem byl zmocněnec žalobce seznámen s obsahem spisového materiálu a jak byl proveden důkaz fotodokumentací a videozáznamem, případně které skutečnosti z nich byly zjištěny. Pochybení se magistrát měl dopustit také tím, že nevyjmenoval podklady, na jejichž základě rozhodoval, přičemž zmínil pouze dva kamerové záznamy. Vadu ve výrokové části rozhodnutí magistrátu žalobce spatřoval v tom, že magistrát shledal žalobce vinným z přestupku spáchaného z nedbalosti, aniž by ozřejmil, o jakou formu nedbalosti se jednalo. Žalobce žalovanému dále vytkl, že se k jeho odvolání nezabýval okolnostmi, které žalobce pojal za výše uvedené žalobní body, čímž nedostál své povinnosti přezkoumat rozhodnutí magistrátu v plném rozsahu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

4. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že dokazování bylo řádně provedeno při ústním jednání, při kterém byl shlédnut videozáznam s komentářem, z něhož je patrná přítomnost svislého dopravního značení č. B22a a jeho platnost, stejně jako skutečnost, že žalobce soupravou předjížděl jiné vozidlo v tunelu v působnosti zmiňovaného dopravního značení. V podrobnostech odkázal na rozhodnutí obou správních orgánů. Žalovaný trval na tom, že správní spis obsahoval dostatek podkladů k tomu, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a obě rozhodnutí považoval za řádně odůvodněná. K námitce ukončení platnosti zákazu předjíždění křižovatkou žalovaný sdělil, že se nejedná o křižovátku, ale o odstavný pruh pro vozidla Ředitelství silnic a dálnic. Na základě předního a zadního pohledu z policejního vozidla byl žalovaný přesvědčen, že nemohlo, byť jen teoreticky, dojít k záměně vozidel, a byl to tedy žalobce, který soupravou předjížděl jiné vozidlo. Žalovaný dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 As 348/2017-38, ze kterého dovozoval, že absence vědomé či nevědomé formy nedbalosti, zvláště, když nemá vliv na výši uloženého správního trestu pokuty či zákazu činnosti, nezakládá nezákonnost rozhodnutí. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

5. Žalobce ve své replice setrval na svých námitkách ohledně platnosti dopravního značení č. B22a a ohledně totožnosti vozidel nacházejících se v tunelu.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení příslušné výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě soudu ze dne 8. 2. 2023 výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud se nejprve zabýval klíčovou námitkou týkající se věrohodnosti zjištěného skutkového stavu. Podle názoru žalobce z provedeného dokazování nebylo prokázáno, že šlo právě o soupravu žalobce, která se nacházela v levém jízdním pruhu a jejíž řidič se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu, případně zda vozidlo v levém jízdním pruhu pouze neobjíždělo stojící překážku.

10. Žalobce tím zpochybnil tvrzení žalovaného, který se k této skutečnosti vyjádřil v napadeném rozhodnutí na straně 4, kde uvedl, že „z videozáznamu (č. 2021_0409_105942_159F_2021-04-09-11-02-40) v čase videozáznamu 2:53 minut lze vidět zahájení předjížděcího manévru řidičem M., přičemž tento předjížděcí manévr pokračuje na videozáznamu (č. 2021_0409_110241_161F_2021-04-09-11-05-38) do času videozáznamu 0:14 minut. Souvislý předjížděcí manévr můžeme ve zhoršené kvalitě obrazu vidět i na videozáznamu (č. 20210409_1159-1204_front) v čase videozáznamu od 2:47 do 3:08 minut. ... Jedoucí nákladní vozidlo, které pan M. předjížděl, nelze v žádném případě podřadit pod pojem překážka v provozu na pozemních komunikacích, a proto nelze hovořit o objíždějícím manévru, nýbrž o předjížděcím manévru.“ Soud z obsahu správního spisu tyto závěry žalovaného ověřil. Na prvně odkazovaném videozáznamu (2021_0409_105942_159F_2021-04-09-11-02-40) lze v přesně uvedeném čase sledovat zahájení předjížděcího manévru, přičemž je nepochybné, že se jedná o soupravu nákladního vozidla a návěsu převážejícího jiná osobní vozidla. Na druhém odkazovaném videozáznamu (2021_0409_110241_161F_2021-04-09-11-05-38), který časově navazuje na videozáznam první, je zřetelně vidět totožná souprava jedoucí v levém jízdním pruhu. Opět lze v přesně uvedeném čase pozorovat ukončení předjížděcího manévru a zařazení soupravy zpět do pravého jízdního pruhu.
11. Pokud žalobce namítal, že není zřejmé, v jaké vzájemné pozici se dvě vozidla nacházela, soud k tomu konstatuje, že ze vzájemné pozice zadních světel lze bez jakýchkoli pochybností seznat jejich rovnoběžnou pozici, která musí vést k nevyhnutelnému závěru, že souprava, jež převážela osobní vozidla, se v tu chvíli nacházela v levém jízdním pruhu. Nepochybně se jedná o předjížděcí manévr, když v čase 0:05 až 0:14 druhého videozáznamu (tj. od 11:02:45 do 11:02:54 hodin) lze zcela jasně vidět, jak se předjížděné vozidlo pohybuje směrem vpřed ve vztahu ke stínům vytvořeným osvětlením v tunelu, a nejednalo se tak o statickou překážku, která by kvalifikaci skutku jako „předjíždění“ vylučovala. V čase 0:51 až 0:53 tohoto videozáznamu (tj. od 11:03:31 do 11:03:33 hodin) lze navíc jasně vidět, že jiné vozidlo než souprava převážející osobní automobily se v tunelu v místě před předjetým vozidlem nenacházelo, a soud proto nemá nejmenší pochybnost o tom, že to byla právě v tomto čase sledovaná souprava řízená žalobcem, která předjížděcí manévr provedla.
12. Podle názoru soudu, nacházelo-li by se v místě ještě třetí nákladní vozidlo, nebylo by v porovnání s dobou trvání předjížděcího manévru (od 12:02:33 do 12:02:54 hodin, tj. za 21 sekund) schopno předjet obě na záznamu zachycená nákladní vozidla (včetně žalobcem řízené soupravy) a vzdálit se z tunelu před tím, než policejní vozidlo došlo sledovanou soupravu a získalo pohled na prostor před ní (v době od 12:02:54 do 11:03:25 hodin, tj. za 32 sekund). Uvedená zjištění jsou podpořena videozáznamem č. 20210409_1159-1204_front, který – byť v nižší kvalitě – zachycoval celý předjížděcí manévr a zcela odpovídá žalovaným popisovaným děleným videozáznamům. Pokud tedy žalovaný na základě dostupných videozáznamů dospěl v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů (srov. § 50 odst. 4 správního řádu) k závěru, že sledovaná souprava zahájila a dokončila předjížděcí manévr, přičemž vyloučil možnost, že by se mohlo jednat o objíždění, a uzavřel, že tato souprava byla totožná s později policií zastavenou soupravou řízenou žalobcem, nelze jeho postupu nic vytknout. Podle názoru soudu tedy nevyvstaly žádné pochybnosti o skutkovém stavu, tudíž nebylo namístě aplikovat žalobcem zdůrazňovanou zásadu *in dubio pro reo*. Co se týče námitky spočívající v tvrzení, že není zřejmé, jakou dobu trval předjížděcí manévr, soud k ní pouze uvádí, že tato okolnost není pro posouzení skutku rozhodující.

13. Pouze na okraj soud toliko pro dokreslení poznamenává, že sám žalobce na záznamu z osobní videokamery policisty (IMG_1434.mp4) v čase 00:20 záznamu na dotaz policisty, zda ví, proč byl zastaven, odpověděl: „Protože jsem předjížděl v tunelu.“
14. Argumentace domnělým zrušením zákazu předjíždění údajnou křižovatkou, která se měla nacházet za exitem 80 před přemostěním s pozemní komunikací č. 528, se podle názoru soudu zakládá na nesprávné interpretaci pojmu „křižovatka“. Podle § 2 písm. w) zákona o silničním provozu je křižovatka místo, v němž se pozemní komunikace protínají nebo spojují; za křižovátku se nepovažuje vyústění polní nebo lesní cesty nebo jiné účelové pozemní komunikace na jinou pozemní komunikaci. Účelovou komunikaci definuje § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů jako pozemní komunikaci, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Účelovou komunikací je i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu. Tato účelová komunikace není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu.
15. Jak správně upozornil žalovaný, nejedná se o křižovátku, ale o odstavný pruh pro vozidla Ředitelství silnic a dálnic. Nelze přehlížet, že i z žalobcem předložených příloh je vzhledem k nepřístupnosti odstavného pruhu pro nepřerušované vodorovné značení patrné, že jde o účelovou komunikaci, tedy o pozemní komunikaci v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu, není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu (Ředitelství silnic a dálnic). Je proto vyloučeno, aby byl zákaz předjíždění stanovený dopravním značením č. B22a umístěným za exitem 80 touto účelovou pozemní komunikací zrušen.
16. Soud se dále zabýval žalobními body spočívajícími v tvrzených procesních pochybeních magistrátu a žalovaného. Podle žalobce magistrát ve svém rozhodnutí neuvedl, v jakém místě se svislé dopravní značení zakládající zákaz předjíždění nachází a od jakého místa kam tento zákaz platí. Žalobci lze dát za pravdu, že magistrát tyto skutečnosti ve svém rozhodnutí nezmiňuje. Ačkoli by tato okolnost sama o sobě nezakládala nezákonnost rozhodnutí, žalovaný pochybení přesto napravil, když v napadeném rozhodnutí uvedl, že „na videozáznamu (č. 2021049_1159-1204_front) v čase videozáznamu od 00:47 minut je patrné umístění svislého dopravního značení č. B 22a „Zákaz předjíždění pro nákladní automobily“, a tedy začátek úseku, kde [z]načka zakazuje řidiči nákladního automobilu o nejvyšší povolené hmotnosti převyšující 3 500 kg předjíždět motorové vozidlo vlevo.“ Soud má za to, že takto vymezený začátek zákazu předjíždění v kombinaci s dostupným videozáznamem je zcela dostačující pro zhodnocení naplnění objektivní stránky skutkové podstaty přestupku. Konec platnosti tohoto zákazu je pak pro posouzení věci irelevantní, bylo-li na základě dostupných důkazů prokázáno, že platnost zákazu nebyla před místem, kde se žalobce přestupku dopustil, ukončena okolností, se kterou zákon o silničním provozu ukončení platnosti zákazu spojuje.
17. Žalobce dále vyjádřil přesvědčení, že z obsahu protokolu o ústním jednání ze dne 7. 7. 2021 není zřejmé, jakým způsobem byl zmocněnec žalobce seznámen s obsahem spisového materiálu a jak byl proveden důkaz fotodokumentací a videozáznamem, případně které skutečnosti z nich byly zjištěny. Z protokolu o ústním jednání ze dne 7. 7. 2021 konaného u Magistrátu města Ústí nad Labem vyplývá, že obviněný byl v zastoupení zmocněnce Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

seznámen se všemi uvedenými poklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu, přičemž přesný způsob tohoto seznámení je podle názoru soudu irelevantní. Z obsahu protokolu je dále patrné, že zmocněnec převzal kopii části spisové dokumentace. Důkazy fotodokumentací a videozáznamem byly provedeny jejich shlednutím s komentářem.

18. Podle § 18 odst. 2 správního řádu platí, že „[p]rotokol obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vylíčení průběhu předmětných úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. Údaji umožňujícími identifikaci fyzické osoby se rozumějí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona.“
19. V projednávané věci byl důkaz ohledáním, totiž shlednutím videozáznamu, proveden při ústním jednání, kterému byl přítomen zmocněnec žalobce, přičemž o tomto jednání byl pořízen protokol, který všechny výše zmíněné náležitosti obsahoval. Podle žalobcem nezpochybněných údajů v tomto protokolu obsažených byl jeho zmocněnci při provedení dokazování fotodokumentací a videozáznamem poskytnut komentář. Soud zdůrazňuje, že žalobcův zmocněnec s provedenou protokolací souhlasil, tedy nepožadoval žádné její úpravy či doplnění, a neuplatnil ani žádné námitky proti protokolaci, proto lze vycházet z toho, že mu magistrát komentář vysvětlující zjištění učiněná ze shlednutých videozáznamů skutečně poskytl. Vzhledem k absenci námitek proti protokolu a s ohledem na skutečnost, že žalobce na provedené dokazování (včetně kamerových záznamů) reagoval ve vyjádření ze dne 16. 7. 2021, nemá soud pochybnosti o tom, že v rámci provedení dokazování nebyla nijak poškozena žalobcova práva. Pro úplnost soud dodává, že z obsahu správního spisu nevyplývá, že by bylo konáno jakékoli ústní jednání bez přítomnosti žalobce nebo jeho zmocněnce, případně že by došlo k provedení dokazování mimo ústní jednání.
20. Přisvědčit nelze ani tvrzení žalobce, že magistrát nevyjmenoval podklady, na jejichž základě rozhodoval, a zmínil pouze dva kamerové záznamy. K tomu lze poznamenat, že magistrát v odůvodnění svého rozhodnutí přesně označil dva kamerové záznamy včetně přesného uvedení času, ze kterého zjištěné skutečnosti plynou, stejně jako uvedl, že identifikace řidiče soupravy byla provedena podle fotodokumentace předložených dokladů. Soud přitom nemá pochyb, že touto fotodokumentací je myšlena fotodokumentace obsažená v elektronické podobě spolu s videozáznamy na CD, které je součástí správního spisu. Ostatně i sám žalovaný ve svém rozhodnutí výslovně odkázal na tři konkrétní videozáznamy, z nichž se naplnění objektivní stránky skutkové podstaty přestupku podává. Soud přitom nepřehlédl, že žalobce nijak nezpochybnil, že řidičem soupravy, která byla policií zastavena, byl právě on. Soud má proto za to, že žalovaný své povinnosti uvést podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu, na základě nichž dospěl ke zjištěnému skutkovému stavu, zcela dostál.
21. Lichá je též námitka absence konkrétní formy nedbalosti ve výroku rozhodnutí magistrátu. Podle § 93 odst. 1 písm. d) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede (mimo jiné) forma zavinění u obviněného, který je fyzickou osobou [srov. písmeno d)]. Odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 As 348/2017-38, není zcela přílehlavý, neboť v jím řešené věci správní orgán prvního stupně vůbec neuvedl formu zavinění (úmyslné či nedbalostní) ve výrokové části svého rozhodnutí ani v odůvodnění, a tato vada nebyla napravena ani orgánem odvolacím. V právě projednávané věci však magistrát ve výroku svého rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vedl, že žalobce přestupek spáchal z nedbalosti. Uvedení konkrétní formy nedbalosti ve výrokové části rozhodnutí zákon nevyžaduje, jelikož při posouzení odpovědnosti za přestupek (viny) nezáleží na tom, zda je protiprávní jednání páčáno z nedbalosti vědomé či nevědomé, případně v úmyslu přímém či nepřímém; tyto okolnosti se mohou případně promítnout do druhu sankce či její výměry (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 318/2016-46). Magistrát přitom v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobce svoji zákonnou povinnost porušil z nedbalosti vědomé (srov. stranu 3). Magistrát uložil žalobci pokutu a zákaz činnosti na samé spodní hranici zákonné sazby, nelze proto hovořit o tom, že by konkrétní forma nedbalosti měla negativní vliv na výměru sankce, která byla žalobci uložena.

22. Pokud žalobce vytýkal žalovanému, že se v napadeném rozhodnutí nezabýval okolnostmi, které žalobce pojal za žalobní body, pak mu soud připomíná, že to byl právě žalobce, který proti rozhodnutí magistrátu podal blanketní odvolání. Magistrát správně výzvou ze dne 16. 5. 2022, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/92768/2021/KabM, vyzval žalobce, aby své odvolání doplnil ve lhůtě pěti pracovních dnů ode dne doručení této písemnosti. Žalobce dne 1. 6. 2022 požádal o prodloužení lhůty k doplnění odvolání, čemuž magistrát dne 3. 6. 2022 vyhověl. Odvolání bylo žalovanému předloženo k rozhodnutí o něm až dne 22. 6. 2022. Žalobce zůstal po celou tuto dobu nečinný a důvody svého odvolání nedoplnil. Žalovaný tak postupoval v souladu s § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a rozhodnutí magistrátu přezkoumal v plném rozsahu. Žalovaný však nemohl za žalobce domýšlet odvolací argumentaci. Proto přezkoumal-li žalovaný rozhodnutí magistrátu v plném rozsahu, aniž by zjistil jakákoli pochybení, nelze ani tomuto postupu nic vytknout.
23. Žalobci nelze dát za pravdu ani ohledně jím namítaného porušení zákonných procesních ustanovení a celé řady práv obviněného, garantovaných „Listinou a Úmluvou“ (*myslena patrně Listina základních práv a svobod a Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, pozn. soudu*). Soud k tomu pouze konstatuje, že žalobce nijak neobjasnil, jakým konkrétním způsobem k jejich porušení mělo dojít, resp. v čem konkrétně měla tato porušení spočívat. Soud k této námitce proto mohl pouze obecně konstatovat, že z obsahu přestupkového spisu žádná porušení „zákonných procesních ustanovení“, případně práv obviněného garantovaných Listinou základních práv a svobod a Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod nezjistil.
24. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. května 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.